

Aleksis K – viikonvaihdet

Ollin oppitunti

- Olli-kulta, istupas siihen, niin jutellaan vähän.
- Niin, rakkaani. Ei kai se akkamainen kaljupää ole taas kiusannut?
- Ei ole, mutta siitä minä kyllä haluaisin puhua. Kuulin, että olet puolustanut minua lehtihaastattelussa. Kiitos siitä, mutta sananvalinnasta voitaisiin vähän keskustalla, urooni.
- Ai jaa. Mutta ymmärräthän sinä, rakas, ettei julkisuuteen voi sanoa ihan mitä hyvänsä. Siinä on pakko vähän siivota.
- Sitä juuri minä tarkoitan. Oli hieman väärin siivottu, kultaseni.
- Mitä halvattua! Olisiko pitänyt sanoa sillä lailla kuin kotona puhuttiin? Siitähän se hulina olisi nousnut.
- Nousi tästäkin. Ota huomioon, armas, että minä olen sentään kulttuuriministeri.
- Niinhän sinä olet, pulu, mutta ennen muuta olet minun rakas vaimoni. Isot miehet saavat kiusata sinua vain minun kuolleen ruumiini ylitse.
- Minä tiedän sen, oi sankarini. Sinä toimit jalosti ja ritarillisesti, mutta ei olisi ehkä kannattanut sanoa, että sinä täräytät sitä nokkaan.
- Miksei? Onhan se iso mies, mutta kyllä minä yltäisin, ainakin jos nousisin jakkaralle. Vai olisiko pitänyt sanoa että täräytän sitä turpaan? Se on vähän alempana. Tai huitaista sitä käsilaukulla?
- En minä sitä tarkoita, höpönössykkäni. Mutta siksi juuri, että minä olen naisministeri, tuollainen urosuhoilu ei ole oikein paikallaan.
- Mikä sitten olisi parempaa, darling?
- Vaikkapa naarasnaljailu. Sitä minä käytän. Esimerkiksi että se on vasta ensimmäisen kauden kansanedustaja eikä taida oikein osata ministerinhommia.
- Jassoo. Mutta ei tuo minun sanomanani olisi tehonnut. Enhän minä ole vielä ensimmäistäkään kautta kansanedustajana.
- No et, kalleimpani, mutta olisit voinut ehkä käyttää hieman eri sanoja kuin ”onneton, iso, kaljupäinen akkamainen jätkä”.
- Mutta sitä kaikkeahan se on. Mikä muka olisi ollut parempaa?
- Etkö nyt muista, mitä kaikkea me puhuttiin. Ei siinä kyllä ollut sanoista puutetta.
- Tarttisiko minun siis lähettää siihen lehteen oikaisu, että en minä varsinaisesti tarkoittanut sanoa että akkamainen kaljupää, vaan pystyynnostettu sika ja idioottiöykkäri ja demariörveltäjä?
- Ei, ei, ei, kultamussukka. Sinun pitää nyt kerta kaikkiaan lopettaa koko juttu, ennen kuin se kääntyy meitä vastaan. Se ei onnistu oikaisemalla, vaan sinun pitää pyytää julkisesti anteeksi. Siitä saadaan pari otsikkoa lisää ja niillä selvittää viikonvaihteen yli. Keksitään taas sitten ensi viikolla lisää, jookosta hupsanduudeli?
- No joo, olkoon. Minä vaikka poltan jonkin elokuvani. Mutta työstä tämä ministerin miehenä oleminen käy. En kyllä taitaisi tähän muiden kanssa ruvetakaan, hunajaiseni.
- Hyrrrr, ei sinun tarvitsekaan. Muista, että minä olen sentään naisministeri. Pusi pusi, hyvää yötä.

Artikkelin lähde Kaleva